

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg [nyelvi és fordítási politikánkat \[Link\]](#).

Az európai ombudsman 425/2017/ANA számú ügyben hozott döntésének összefoglalója az Európai Bizottság azzal kapcsolatos állítólagos mulasztására vonatkozóan, hogy meghatározott tagállamokban az online szerencsejáték-szolgáltatásokra vonatkozó uniós jognak érvényt szerezzen - 425/2017/ANA. sz. ügyben hozott határozata

Határozat

Ügy 425/2017/ANA - **Vizsgálat megindítása** 10/04/2017 - **Határozat** 02/03/2018 - **Érintett intézmények** Európai Bizottság (Nem történt hivatali visszasság) |

Az Európai Unióban működő online szerencsejáték és sportfogadási szolgáltatókat képviselő Európai Szerencsejáték és Sportfogadási Szövetség (EGBA) számos jogsértési panaszt intézett az Európai Bizottsághoz arra hivatkozással, hogy bizonyos tagállamokban az online szerencsejátékokra alkalmazott szabályozási keretrendszer nem volt összhangban az uniós joggal.

Tekintettel arra, hogy az EGBA kifogása szerint a Bizottság nem kezelte ezeket a panaszokat, és nem kezdeményezett az érintettekkel nyílt párbeszédet, az EGBA az európai ombudsmanhoz fordult.

Az ombudsman megvizsgálta az ügyet. A vizsgálat során a Bizottság úgy döntött, hogy valamennyi jogsértési panaszt lezár. Az ombudsman megjegyezte, hogy a Bizottság széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkezik arra vonatkozóan, hogy lefolytatja-e és hogyan folytatja le a jogsértési eljárásokat, és a meghozott döntésnek ennek a mérlegelési jogkörnek a keretein belülre kell esnie. Az ombudsman annak érdekében, hogy a vonatkozó szabályok és alapelvek fényében értékelje a Bizottságnak a jogsértési panaszok kezelésére vonatkozó eljárását, a vizsgálata alá vonta azokat az aktákat, amelyeket a Bizottság több tagállamra tekintettel kezelt. A vizsgálata alapján az ombudsman megállapította, hogy a Bizottság nem követett el hivatali visszasságokat. Az ombudsman erre tekintettel lezárta az ügyet.

A panasz előzményei

1. A panaszt az Európai Szerencsejáték- és Fogadási Szövetség (EGBA) [1] nyújtotta be, amely több, az Európai Unióban engedélyezett online szerencsejáték- és fogadási szolgáltatót képvisel [2].

2. Az EGBA úgy vélte, hogy az Európai Bizottság nem biztosította, hogy az egyes tagállamok online szerencsejáték-szolgáltatásaira vonatkozó szabályozási keret megfeleljen az uniós jognak, nevezetesen a szolgáltatásnyújtás szabadságának (EUMSZ 56. cikk), a letelepedés szabadságának (EUMSZ 49. cikk), valamint az (EU) 2015/1535 irányelvből [3] (a továbbiakban: TBT-irányelv) eredő kötelezettségeknek.

3. E tekintetben az EGBA hét onlineszerencsejáték-szövetséggel együtt 2016. december 14-én levelet küldött az Európai Bizottságnak, amelyben panaszt emelt az alábbiak miatt:

a Belgium, Ciprus, a Cseh Köztársaság, Litvánia, Lengyelország és Románia szerencsejáték-jogszabályai ellen 2013-ban indított hivatalos kötelezettségszegési eljárással kapcsolatos fellépés hiánya;

Svédország 2014-ben nem fordult az Európai Unió Bíróságához annak ellenére, hogy Svédország nem módosította szerencsejátékokra vonatkozó jogszabályait;

a fellépés hiánya más olyan tagállamok tekintetében, amelyek nemzeti jogszabályaikban bevezették vagy fenntartották az uniós jog megsértését;

a kereset hiánya a szerencsejátékokról szóló német államközi szerződés uniós joggal való összeegyeztethetlenségét megállapító ítéleteket [4] követően;

az átláthatóság hiánya az európai parlamenti képviselők kérdései, a dokumentumokhoz való hozzáférés és az érdekelt felekkel való találkozók tekintetében.

4. A panaszos arra kérte a Bizottságot, hogy:

kötelezettségszegési eljárás indítása azon tagállamok ellen, amelyek szerencsejáték-ágazatra vonatkozó nemzeti jogszabályai ellentétesek az uniós Szerződésekben foglalt alapvető szabadságokkal;

megvizsgálja azon tagállamok jogszabályait, amelyek nem tettek eleget azon kötelezettségüknek, hogy a TBT-irányelvvel összhangban bejelentsék a műszaki szabályokat megállapító jogszabálytervezeteket, és intézkedéseket hoz e gyakorlat visszaszorítása érdekében;

a 2014-ben bejelentetteknek megfelelően az Európai Unió Bírósága (EUB) elé idézi

Svédországot az uniós jog be nem tartása miatt;

nyílt párbeszéd folytatása az érdekelt felekkel, például az európai parlamenti képviselőkkel és az ágazattal.

5. A Bizottság 2017. január 20-án válaszolt a panaszosnak, és azzal érvelt, hogy együttműködött a tagállamokkal, és arra törekedett, hogy a kötelezettségszegési eljárások nyomon követése és az érdekelt felekkel folytatott nyílt párbeszéd fenntartása révén biztosítsa az uniós jognak való megfelelést az online szerencsejáték-ágazatban.

6. A Bizottság válaszával elégedetlen panaszos 2017. március 10-én az európai ombudsmanhoz fordult.

A vizsgálat

7. Az ombudsman vizsgálatot indított azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság állítólag nem kezelt megfelelően számos, az online szerencsejáték-ágazattal kapcsolatos jogsértési panaszt.

8. A vizsgálat során az ombudsman vizsgálócsoportja 2017. szeptember 26-án vizsgálatot folytatott az Európai Bizottságnál. Az ellenőrzés célja az volt, hogy tisztázza az online szerencsejátékokkal kapcsolatos kötelezettségszegési ügyek állását azáltal, hogy konkrét kötelezettségszegési ügyiratokat vizsgált meg, nevezetesen: a) a 2013. évi kötelezettségszegési eljárási csomag valamennyi ügyirata, valamint a Svédországra vonatkozó ügyirat; és b) legalább három, még folyamatban lévő kötelezettségszegési ügy, különösen azok, amelyek a TBT-irányelv szerinti kötelezettségeik tagállamok általi elmulasztásával kapcsolatosak (a felfüggesztési záradék megsértése, az értesítés hiánya stb.).

9. 2017. október 26-án a panaszos arról tájékoztatta az ombudsmant, hogy az általa benyújtott valamennyi panaszra vonatkozóan előzetes lezáró levelet kapott, és felkérték, hogy négy héten belül nyújtson be új anyagokat.

10. 2017. november 10-én a panaszos megküldte az ombudsman vizsgálati jelentésével kapcsolatos észrevételeit és néhány további információt.

11. 2017. december 7-én a Bizottság sajtóközleményt [5] adott ki, amelyben kijelentette, hogy úgy határozott, hogy a szerencsejáték-ágazatban lezárja az összes kötelezettségszegési eljárást és panaszt.

12. A panaszos az ombudsmannal folytatott további levelezésben, valamint az EGBA sajtóközleményében [6] jelezte, hogy nem ért egyet ezzel a határozattal.

13. Az ombudsman határozata figyelembe veszi a vizsgálat során kapott összes információt és érvet.

Az ombudsman elé terjesztett érvek

14. A panaszos azzal érvelt, hogy a Bizottság kizárólag politikai okokból döntött úgy, hogy lezárja a panaszokat.

15. A panaszos továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság nem követte nyomon a jogsértési panaszokat, és indokolatlanul késleltette azok kezelését. A panaszos konkrétan azzal érvelt, hogy észszerűtlen volt az az idő, amely azóta telt el, hogy a Bizottság megkapta a jogsértési panaszokat, és úgy határozott, hogy Svédországot az EUB elé utalja [7]. A panaszos szerint a Bizottság nem indokolta meg az érdekelt felek számára ezt a késedelmet. A panaszos továbbá azzal érvelt, hogy az Ombudsman 2006-ban egy ügyben úgy határozott, hogy a politikai megfontolások nem jelentenek jó okot a panaszkezelés késleltetésére [8].

16. A panaszos azzal is érvelt, hogy a Bizottság eljárásai nem átláthatóak.

17. Válaszában a Bizottság azzal érvelt, hogy elkötelezett az uniós jognak való megfelelés iránt az online szerencsejáték-ágazatban, és hivatkozott az *„Úton az online szerencsejátékokra vonatkozó átfogó európai keretrendszer felé”* című 2012. évi közleményére [9], amely az online szerencsejátékokkal kapcsolatos kezdeményezéseket és intézkedéseket tartalmaz. A Bizottság elmondta, hogy nyomon követte a 2013-ban indított valamennyi kötelezettségszegési eljárást azáltal, hogy elemezte a nemzeti jogszabályokban a kötelezettségszegési csomag elindítását követően végrehajtott valamennyi releváns változtatást.

18. A Bizottság rámutatott arra, hogy 2013 után új vizsgálatokat indított, többek között a 2013-ban indított eredeti kötelezettségszegési eljárás hatálya alá tartozó tagállamokkal szemben. Svédország esetében a Bizottság azzal érvelt, hogy Svédország jelentős erőfeszítéseket tett az online szerencsejáték-szolgáltatások nyújtására vonatkozó nemzeti keretének reformja érdekében.

19. Az átláthatóságot illetően a Bizottság kijelentette, hogy szakértői csoportokon keresztül nyílt párbeszédet folytat a szerencsejáték-ágazat érdekelt feleivel; emellett együttműködött a tagállamok nemzeti szabályozó hatóságaival a megfelelő fogyasztóvédelem megerősítése és biztosítása, a szerencsejátékokkal kapcsolatos bűncselekmények, a pénzmosási tevékenységek és a sportesemények mérkőzéseinek eredményének tiltott befolyásolása megelőzése érdekében.

20. Az ombudsman vizsgálata során a Bizottság részletesebb magyarázattal szolgált az érintett jogsértési panaszok kezelése szempontjából bekövetkezett fejleményekről.

21. Ami azt illeti, hogy miért nem fordult Svédországgal az EUB-hez az uniós jogi kötelezettségeinek megsértése miatt, a Bizottság bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a vonatkozó svéd jogszabályok módosítása mellett a Bizottságon belül belső eszmecserékre és nézeteltérésekre is sor került azzal kapcsolatban, hogy a svédországi jogi helyzet kellően egyértelmű esete volt-e az uniós jog megsértésének ahhoz, hogy indokolt

legyen bírósági eljárás indítása. Ezért a Bizottság úgy döntött, hogy folytatja a párbeszédet a svéd hatóságokkal, ahelyett, hogy az ügyet az EUB elé terjesztené.

22. Ami a többi jogsértési panaszt illeti, a Bizottság információkat nyújtott be annak bemutatására, hogy milyen intézkedéseket tett a jogsértési csomag kezelése során. Amint azt a vizsgálat kimutatta, ezek az ügyek folyamatban voltak a Bizottság belső jóváhagyási eljárásában, de a Bizottság csak az ombudsman vizsgálatának megkezdése után döntött úgy, hogy lezárja az online szerencsejátékokkal kapcsolatos valamennyi kötelezettségszegési ügyet.

23. 2017. december 7-i sajtóközleményében a Bizottság megvédte az összes kötelezettségszegési ügy lezárására vonatkozó döntését, hivatkozva az uniós jog stratégiaibb jellegű végrehajtása iránti elkötelezettségére, a politikai prioritásokra összpontosítva, az „*Uniós jog: Jobb eredmények elérése a jobb alkalmazás révén*” (a továbbiakban: a 2017. évi közlemény). [10] Megjegyezte továbbá, hogy az EUB többször is elismerte a tagállamok jogát a szerencsejáték-szolgáltatások korlátozására, és elismerését fejezte ki a tagállamoknak az online szerencsejátékokra vonatkozó jogi keretük korszerűsítésére irányuló, folyamatban lévő erőfeszítéseiről.

24. Észrevételeiben az EGBA határozottan kifogásolta a Bizottság határozatát. Azzal érvelt, hogy a Bizottság határozata kizárólag politikai indokokon alapult [11], és hatáskörrel való visszaélésnek minősült. Kijelentette továbbá, hogy azáltal, hogy az online szerencsejátékok teljes ágazatát kizárta a Bizottság végrehajtási prioritásai közül, a Bizottság megsértette a Szerződések őreként rá háruló kötelezettséget. Az EGBA véleménye szerint a Bizottság határozata hátrányosan megkülönbözteti az online szerencsejáték-ágazatot, és akadályozza a Bizottság egyik jelenlegi prioritását, a digitális egységes piac fejlesztését.

Az ombudsman értékelése

25. A Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak eldöntésében, hogy indít-e jogsértési eljárást, és ha igen, milyen módon. [12] E széles mérlegelési jogkör kiterjed a jogsértési panaszok azon az alapon történő lezárására vonatkozó határozatra, hogy azok egy adott időpontban nem jelentenek prioritást a Bizottság számára. Az ombudsman szerepe a kötelezettségszegési ügyek Bizottság általi adminisztratív és eljárási kezelésére vonatkozik. Az ombudsman mindaddig nem avatkozhat be a Bizottság mérlegelési jogkörének gyakorlásába, amíg a Bizottság a jogi hatásköre keretein belül jár el. Az ombudsman azonban a megfelelő ügyintézés érdekében törekedhet annak biztosítására, hogy a Bizottság megfelelően elmagyarázza, hogyan és miért gyakorolta mérlegelési jogkörét.

26. Ebben az esetben az ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottság egyértelműen megindokolta a szóban forgó kötelezettségszegési ügyek lezárására vonatkozó döntését. Egyértelműen kimondta, hogy mivel az EUB már számos ítéletet hozott az online szerencsejáték-szolgáltatások nyújtására vonatkozó tagállami korlátozások jogszerűségéről, az ilyen panaszokat a nemzeti bíróságokon lehet rendezni, amelyek szükség esetén az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 267. cikke szerinti előzetes döntéshozatali

mechanizmushoz folyamodnak. A jelen ügyben semmi nem utal arra, hogy a Bizottság végrehajtási prioritásainak az online szerencsejáték-szolgáltatások tekintetében a nemzeti bíróságokhoz való áthelyezése a Bizottság mérlegelési jogköre határainak túllépésének tekinthető. Az ombudsman ezért úgy véli, hogy a **kötelezettségszegési ügyek lezárásáról szóló** bizottsági határozattal kapcsolatos további vizsgálatok nem indokoltak.

27. Ami a jogsértési panaszok Bizottság általi eljárási kezelését és különösen a **jogsértési panaszok kezelésének késedelmét** illeti, az ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottság elkötelezte magát [13] a panaszok kivizsgálása mellett annak érdekében, hogy a panasz nyilvántartásba vételétől számított egy éven belül következtetést vonjon le arról, hogy az ügyet le kell-e zárni vagy a jogsértési eljárás hivatalos szakaszába kell-e vinni. A közlemény szövegéből [14] („általában”) egyértelműen kitűnik, hogy ez nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a vizsgálat egy évnél hosszabb időt vegyen igénybe, különösen akkor, ha a panasz nehéz vagy összetett kérdéseket vet fel, vagy ha – mint ebben az esetben – a Bizottság köteles átfogó, koherens és következetes megközelítést alkalmazni bizonyos, számos tagállamot érintő rendeletekkel és gyakorlatokkal kapcsolatban.

28. Az ombudsman elfogadta, hogy a közlemény nem ír elő abszolút követelményt a Bizottság számára arra vonatkozóan, hogy a nyilvántartásba vétel napjától számított egy éven belül határozatot hozzon. Az ombudsman azonban következetesen arra az álláspontra helyezkedett, hogy az egyéves határidő túllépése esetén a megfelelő ügyintézés megköveteli a Bizottságtól, hogy konkrét és érvényes indokokkal támassza alá az ügy kezeléséhez szükséges időt. [15] Általánosságban elmondható, hogy az ombudsman ebben az összefüggésben csak akkor állapít meg hivatali visszasságot, ha a jogsértési panaszok kezelésére fordított időt a Bizottság gondatlansága vagy megalapozatlan halasztások miatt szükségtelenül meghosszabbították [16].

29. A Bizottság aktáiban szereplő vonatkozó dokumentumok alapos vizsgálatát követően azonban az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottság az évek során szorosan és gondosan nyomon követte a szóban forgó kötelezettségszegési eljárásokat, és következetesen együttműködött a tagállamokkal és az érdekelt felekkel annak érdekében, hogy elérje a nemzeti jogi keretek uniós joggal való összehangolását. Ennek megfelelően úgy tűnik, hogy a panaszok kezeléséhez szükséges időt a számos tagállamot érintő kötelezettségszegési csomag pusztá összetettsége, az ügyben a nemzeti bíróságok és az EUB előtt folyamatban lévő bírósági ügyek, valamint a belső eszmecserek és konzultációk okozták.

30. Ami az **átláthatóság kérdését** illeti, az ombudsmannak bemutatott tények alapján úgy tűnik, hogy a Bizottság több alkalommal és különböző összefüggésekben elegendő lehetőséget biztosított az érdekelt felekkel folytatott párbeszédre. Az ombudsman azt is megjegyzi, hogy a Bizottság ezen időszak alatt rendszeresen tájékoztatta a panaszost saját jogsértési panaszairól.

31. E vizsgálat során a panaszos azt állította, hogy a Bizottság politikai okokból késleltette a jogsértési panaszokkal kapcsolatos döntéshozatalt; és amikor a Bizottság végül határozott a jogsértési panaszokról, határozatai kizárólag politikai megfontolásokon alapultak. Ezen állítások alátámasztására a panaszos az európai ombudsman 2006. évi határozatára hivatkozott [17] Az

ombudsman megjegyzi, hogy a 2006. évi határozat olyan helyzettel foglalkozott, amelyben a Bizottság (1) nem hozott határozatot a szóban forgó jogsértési panaszról, és (2) kifejezetten kijelentette, hogy azért nem hozott határozatot, mert a panasz „”. Az ombudsman megjegyzi, hogy a jelen ügyben a Bizottság már határozatot hozott a szóban forgó jogsértési panaszokról. Az ombudsman azt is megjegyzi, hogy véleménye szerint alapos oka volt annak, hogy késett az e panaszokkal kapcsolatos döntéshozatal. Ennek megfelelően az ombudsman nem fogadja el sem azt, hogy ezen ügyek késedelme, sem pedig az esetleges határozatok tisztán politikai megfontolásokat tükröztek volna.

32. Végezetül az ombudsman megállapítja, hogy az online szerencsejátékokkal kapcsolatos jogsértési panaszok Bizottság általi kezelése nem minősül hivatali visszásságnak. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

Következtetés

A vizsgálat alapján az ombudsman az alábbi következtetéssel zárja le az ügyet:

Az Európai Bizottság részéről nem merül fel olyan hivatali visszásság, amely a panaszos által ebben az ügyben felvetett problémákból eredne.

A panaszost és az Európai Bizottságot tájékoztatni fogják erről a döntésről.

Emily O'Reilly[szerkesztés]

Európai ombudsman

Strasbourg, 2018. 03. 02.

[1] <http://www.egba.eu/about-us/> [Link].

[2] Branschföreningen för Onlinespel (BOS), Danish Online Gambling Association (DOGA), Deutscher Sportwettenverband e.V. (DSWV), Gibraltar Betting and Gaming Association (GBGA), Malta Remote Gaming Council (MRGC), Österreichische Vereinigung für Wetten und Glücksspiel (OVWG), Remote Gambling Association (RGA).

[3] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

[4] a Bíróság C-316/07., C-409/07., C-410/07., C-358/07., C-359/07. és C-360/07. sz. *Markus*

Stoß egyesített ügyekben 2010. szeptember 8-án hozott ítélete; a Bíróság C-46/08. sz. *Carmen Media Group Ltd* ügyben 2010. szeptember 8-án hozott ítélete; A Bíróság C-409/06. sz. *Winner Wetten GmbH* ügyben 2010. szeptember 8-án hozott ítélete; A C-336/14. sz. *Sebat Ince elleni büntetőeljárás*, a Bíróság 2016. február 4-i ítélete.

[5] Az Európai Bizottság 2017. december 7-i sajtóközleménye: „A Bizottság lezárja a szerencsejáték-ágazatban indított kötelezettségszegési eljárásokat és panaszokat”. Elérhető a következő internetcímen: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-5109_hu.htm [Link].

[6] <http://www.egba.eu/junckers-political-commission-leaves-gambling-reforms-courts/> [Link].

[7] Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikke, a helyes hivatali magatartás európai kódexének 17. cikke, valamint az Európai Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Az uniós jog alkalmazása tekintetében a panaszosokkal való kapcsolattartás naprakésszé tétele” című közleménye alapján, COM(2012) 154 végleges, 2012.4.2.

[8] 289/2005/(WP)GG sz. ügy.

[9] A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – *Az online szerencsejátékokra vonatkozó átfogó európai keretrendszer felé*, COM(2012) 596 final, Strasbourg, 2012.10.23.

[10] A Bizottság közleménye – „Uniós jog: jobb eredmények elérése a jobb alkalmazás révén”, C/2016/8600,

HL C 18., 2017.1.19., 10. o., elérhető itt:

http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2017.018.01.0010.01.ENG&toc=OJ:C:2017:018:T [Link]

[11] Az ombudsman 289/2005/(WP)GG ügyben hozott határozata szerint.

[12] A Bíróság ítélete, *Star Fruit kontra Bizottság*, C-247/87, ECLI:EU:C:1989:58, 11. pont; a Bíróság ítélete, *Sonito és társai kontra Bizottság*, C-87/89, ECLI:EU:C:1990:213, 6. pont.

[13] Az Európai Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek: „Az uniós jog alkalmazása tekintetében a panaszosokkal való kapcsolattartás korszerűsítése”, COM(2012) 154 végleges, 2012.4.2.

[14] Ugyanott.

[15] Lásd például az ombudsman 731/2012/JN. sz. panaszokkal kapcsolatos határozatainak 33. pontját; 2944/2004/(GK)(OV)ID, 1.6–1.7. pont; 706/2007/(WP)BEH, 32–34. pont; és 230/2011/(TS)EIS, 27–28. pont; valamint az ombudsman OI/5/2016/AB számú, 2017. szeptember 14-i hivatalból indított vizsgálata.

[16] Lásd például a következő eseteket: 706/2007/BEH, 230/2011/EIS, 731/2012/JN.

[17] Az ombudsman határozata a 289/2005/(WP)GG ügyben